

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2549/2020
09.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП "Водовод" Сурдулица, кога заступа Драган Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 8037/17 од 24.08.2018. године, у седници одржаној 09.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужиоца да се о ревизији изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 8037/17 од 24.08.2018. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 8037/17 од 24.08.2018. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Сурдулици П 480/2017 од 15.09.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име неоснованог обogaћења плати 100,00 динара за месец март 2010. године, са законском затезном каматом по члану 277. ЗОО, почев од 01.-ог у наредном месецу за износ плаћен у претходном месецу до коначне исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова плати 7.900,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 8037/17 од 24.08.2018. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди на основу признања Основног суда у Сурдулици П 480/2017 од 15.09.2017. године, тако што је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. И 403. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, чији обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом напада одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена, па је одлучено као у ставу другом изреке.

У конкретном случају ревизија не би била дозвољена ни према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је побијаним другостепеним решењем одлучено о трошковима поступка, а не о главном захтеву.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић